

Afstrift.

Kjøbenhavns Magistrat.

Kjøbenhavn, den 27de November 1889.

Hermed 6 Bilag.

Til Indenrigsministeriet.

En Skrivelse af 20de November d. A. har det høje Ministerium ønsket Magistratens Udtalelse i Anledning af en Begjæring, som er fremkommen fra det af Følkehinget nedsatte Udvalg angaaende Lovforslaget om Afstaaelse af Grunde til Vandforsyningsanlæg, og som gif ud paa at erholde meddelt Oplysninger om de Anlæg, der for Tiden tilsigtes udførte til Kjøbenhavns Vandforsyning, og hvilke Arealer der i den Anledning ønskes exproprierede til Eiendom eller Brug.

I den Anledning skal Magistraten tillade sig at fremsende følgende kortfattede Meddelelse.

Kjøbenhavns Vandværk anlagdes for ca. 30 Aar siden og var nærmest baseret paa at benytte Vandet fra Søer i Stadens Nærhed, nemlig Damhus Sø, Gjentofte Sø, Søborg Sø, Beblingsøerne og St. Tjørnsø. Da der indtraf meget tørre Aar i Slutningen af Aarene 50, besluttede man, endnu inden Vandværket toges i Brug, at søge at skaffe en Reserve, en forøget Sikkerhed for at kunne skaffe Vand i en meget tør Sommer ved at udføre endel artefisielle Boringer i Damhus Søens Opland; nogle af disse lykkedes godt, idet de ved Pumpning ved Dampkraft kunne afgive endel meget godt Vand fra underjordiske Vandlag. Alt Vandet, saavel fra Søerne som fra disse artefisielle Brønde, førtes til Byen i aabne Løb. Efterhaanden som Vandforbruget steg, søgte man at skaffe mere Vand ved at udbytte Brøndene mere ved en stærkere og længere Pumpning, og ved at erhverve Sønder sø, som maatte antages at indeholde en stor Vandrigthed. Ved Sønder sø anlagdes et større Damppumpeværk, som pumpede Vandet fra Søen over Høideryggen sønden for Søen gennem en luffet Ledning til det alt eksisterende Vandløb fra Damhus Sø til Byen.

Det viste sig imidlertid, at Sønder søs Vand indeholder Organismer (Alger) i saa stor Mængde, at det undertiden er aldeles ubrugeligt som Drillevand, ligeledes blev Vandet fra Gjentofte Sø, Søborg Mose og Beblingsøerne efterhaanden mindre og mindre rent væsentligt paa Grund af den intensivere Dyrkning og Gjødning af de omliggende Marker, og Vandet har derfor i de senere Aar ikke altid kunnet bruges til Byens Vandforsyning. Ogsaa Damhus Søens Vand synes Aar for Aar at blive mere urent, og desuden er det konstateret, at Vandet taber stærkt i Kvalitet og forøbrigt ogsaa i Kvantitet ved at føres gennem de aabne Løb. Alt dette har ført til, at man har søgt mere og mere at benytte Vand fra de underjordiske Vandfælinger ved at bygge nye Brønde og derfra pumpe Vandet op ved Dampkraft, og samtidigt har man søgt at forandre Ledningerne fra aabne til luffede, ved de meget betydelige Arbejder, som ere udførte, navnlig i de senere Aar, er man naaet til at kunne forsyne Byen om Sommeren næsten udelukkende med Vand fra Brønde, medens Forsyningen om Vinteren sker væsentlig ved Overfladevand, som samles i Damhus Søen.